

tillade sig at forestille sig på det sociale område for overhovedet at deltage i forhandlingerne.

Når det så kommer til stykket, viser det sig jo, at der ikke er så meget at forhandle om, fordi det er en hellig dato for ministeren, den 15. februar. Det er dér, det kommer til stykket, og man kan have sine tvivl, om den her socialreform var blevet gennemført, hvis ikke det havde været, fordi Venstre måtte æde, at amterne skulle nedlægges.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Man kan næsten komme helt i tvivl. Nu var jeg lige så glad for, at der blev kvitteret for den imødekommelse, der har været i forbindelse med en række ændringsforslag, men nu kan jeg forstå, at tonen så er en anden.

Jeg synes bare, at der er et behov for at få afklaret, hvad det lige præcis er, der gør, at Det Radikale Venstre ikke vil bidrage til, at vi nu får én myndighed, at vi får handicaprådene, at vi får VISO, at vi får tilbudsportalen, at vi får rammeaftalerne, og sådan kan jeg jo blive ved. Jeg synes, at det er nogle markante forbedringer i forhold til i dag, og derfor synes jeg, at der er brug for at få sat fokus på: Hvad er det så, der gør sig gældende i forhold til, at Det Radikale Venstre ikke ønsker at tage et ansvar på det her område?

Jeg bliver så nødt til, som jeg var inde på tidligere, at henvise til, at vi på et meget tidligt tidspunkt i forbindelse med diskussionen om kommunalreformen allerede har givet en række indrømmelser til Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet med hensyn til decentraliseringsgraden fra starten af. Det er jo bl.a. det, der gør, at jeg nu fra SF's side skal høre for, at det er en underlig opdeling, vi har foretaget med hensyn til placeringen af institutioner for børn og unge i kommuner og regioner. Men det var jo en imødekommelse allerede på et tidligt tidspunkt i forhold til de to partier.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Hvad ministeren har valgt at gøre til en del af aftalen med Dansk Folkeparti i lyset af de forhandlinger, som brød sammen for snart mange, mange måneder siden, må være ministerens helt eget ansvar. Det gælder også den opdeling, der derfor er blevet mellem institutioner, der har tilbud til børn med adfærdsvanskeligheder, og institutioner, der har tilbud til børn med handicap. Det er ministerens eget ansvar. Det skal hun ikke

tørre af på nogen, i hvert fald ikke på Det Radikale Venstre.

Det andet er, at man, når man ser på den måde, det her er kommet til verden på, må sige, at det har humpet sig af sted i forhold til at få en stringens. Derfor kan vi konkludere, når vi ser på det i dag, at det, der har været drivende for regeringen, er, at amterne skulle lukkes. Man stod derfor med nogle institutioner med et ansvar, som man faktisk ikke rigtig vidste, hvor man skulle gøre af, og det har man så iscenesat til en stor socialreform.

Hvis man havde været interesseret i at få en stor socialreform, havde man vel heller ikke været nødt til at sige nej, nej og nej ved den sidste forhandling, hvor vi diskuterede, om vi kunne lave aftalende orientering, før institutionerne flyttede; om vi kunne lave en aftale om, hvordan økonomien skulle håndteres; om vi kunne lave en aftale om, hvordan det samlede finansielle billede skulle se ud i forhold til udligningsreformen.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Der skal ikke være nogen som helst tvivl om, at jeg påtager mig ansvaret for de lovforslag, der er fremsat, og de ændringsforslag, der er stillet. Jeg synes bare, at det er nødvendigt at referere til tidligere drøftelser, måske også for at forstå sammenhængen i, at der måske er en grænse for, hvor meget man kan lave om gennem sådan et forhandlingsforløb. Og der kan jeg forstå, at nogle i Det Radikale Venstre altså anerkender, at der er ting, der er imødekommet, men at den anden del af Det Radikale Venstre synes, at det er horribelt, at ikke alt er imødekommet.

Jeg kan af fru Margrethe Vestagers indlæg konkludere, at det, der står tilbage, er, at alle de gode elementer i de her to lovforslag altså bliver skippet til fordel for, at der er et refusionsbeløb, som simpelt hen ikke kan fastlægges på nuværende tidspunkt, og at man vil have udskudt decentraliseringen yderligere 1 år. Jeg synes godt nok, at det er et tyndt grundlag for ikke at ville tage et medansvar for at forbedre den sociale indsats i fremtiden.

Kl. 16.35

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

De, der har fulgt diskussionen her i salen, siden ministeren gik på talerstolen, har fået et meget godt billede af, hvad det er for en attitude, vi har